



BLUBBERET

NO. 6 · AUG. 1978 DEN NORSKE FN-BATALJONEN I LIBANON

RASK INNSATS REDDER LIV

Takket være rask innsats og ikke minst dristighet ble den hardt sårede mannen på bildet reddet. Sammen med fem andre sivile gikk han mandag 17. juli inn i et minefelt ikke langt fra Ebel es Saqi. Fra sanitetstroppen og pionertroppen rykket det straks ut folk, og helikopter fra Naqura ble øyeblikkelig rekvirert. Pi-troppen prodret en sti gjennom minefeltet slik at sanitetsfolkene kunne komme frem. Helikopteret, med fenrik Peer Olav Eriksen ved spaken, tok opp lege og medhjelper, og disse to hoppet ut over ulykkesstedet mens helikopteret svevde et par meter over bakken.

To personer var dessverre drept, tre var lettere skadet, mens mannen vi her ser var meget alvorlig skadet. Den ene foten var revet av, en finger kuttet av, og begge øynene var skadet. Til alt hell fikk mannen beholde synet på det ene øyet. Etter at han var blitt behandlet på stedet ble han fløyet til sykehus.

Sanitetsfolkene arbeidet under vanskelige forhold med minefeltet tett inn til ulykkesstedet, men både de og pi-troppen gjorde en ypperlig innsats på stedet.

Hele operasjonen må sies å være en kombinasjon av dristighet og dyktig fagkunnskap hos de som var med på denne redningsaksjonen.

Flere bilder fra ulykkesstedet inne i avisen. (Foto : Per Jevne)



En god jobb hittil, sier obersten

Dette er ikke et avskjedsintervju, hvor bataljonsjefen, oberst Vigar Aabrek, ser tilbake på vår FN-tjeneste i sin helhet. Det er ennå flere uker igjen av den første norske FN-kontingents tjeneste, og mangt kan skje på den tiden som kan rokke ved vårt inntrykk av tjenesten hittil. Grunnen til at vi har denne samtalen med bataljonsjefen allerede nå, er at dette er siste nummer av Blue Beret, og det kan være interessant å se tilbake på de månedene vi har hatt i Syd-Libanon.

— Hadde bataljonsjefen ventet å komme til et område hvor de fortsatt forekom krigshandlinger?

hatt en dempende virkning på situasjonen i Syd-Libanon. Mange av soldatene vil nok kanskje synes at enkelte av de episoder som har forekommet, har vært svært så ubehagelig og "kriegerske", og at FN-styrkene neppe har noe i et så urolig verdenshjørne å gjøre. Men der er ikke bataljonsjefen enig.

— Vi har altså maktet å fylle FN's intensjoner med en fredsbevarende tjeneste?

— Der vil jeg svare et ubetinget ja. Og situasjonen ville helt sikkert ha vært en ganske annen, om ikke FN-styrkene hadde vært i området da den libanesiske bataljonen rykket inn i slutten av juli.

datene er ofte på grensen av sin yteevne under denne vanskelige tjenesten, og mange henger i stroppen 24 timer i døgnet for å få tjenesten til å gå best mulig. Jeg vil karakterisere ulovlig fravær i denne situasjonen som en simpel handling.

— Positive ting?

— Ja, bevars. Det som er utført her av soldater som ble kastet inn i en ny og ukjent situasjon er imponerende. Jeg synes guttene har gjort en fenomenal jobb.

En annen ting oberst Aabrek ikke er helt fornøyd med, er at bataljonen har vært nødt til å avgi folk til UNIFIL i Naqura,

det bestilt ovner og andre oppvarmingsmuligheter.

— For jeg er redd det kan bli en sur vinter, sier oberst Aabrek.

— Den norske styrken har hatt en del hjemsendelser på grunn av psykiske vanskeligheter blant soldatene, hva skyldes dette?

— Det er selvsagt mange forhold som spiller inn. Det kan være soldatens egen helsetilstand, forholdene hjemme og andre ting. En del har også vist seg uskikket til slik tjeneste. Vi må huske på at de øvrige nasjoner har sendt regulære soldater til FN-tjenesten her, vi er alle frivillige. Dessuten kan den hurtige innkallelsen og hurtige avreisen i påsken ha spilt en viss rolle hos enkelte ganger?

— I følge norske aviser tjener oberst Aabrek 500.000 kroner i året etter en oppstilling som er gjort hjemme. De kunne vel da tenke Dem en rekapitulering?

— Den såkalte oppstillingen har jeg ingen kommentar til, ler oberst Vigar Aabrek, men kan samtidig fortelle at han ikke skal rekapitulere. Hva som skjer i fremtiden er umulig å si.

— Og selv om jeg vil benytte denne anledning til å si takk for en ypperlig tjeneste, må vi huske på at det er flere uker igjen til vi står på Gardermoen. Mangt kan skje, sier oberst Vigar Aabrek til slutt.



Radio Norway

Utenlandssendingen for nordmenn er populær her nede i Syd-Libanon, og mange har spurt hvilke frekvenser som nyttes og til hvilke tider. Blue Beret kan her presentere sendetider og frekvenser for tiden 7. mai til 2. september, og dette skulle holde for vår kontingent: (lokaltider)

Europa, kl. 13.00—14.30
6015 kc 49m-band.

Midt-Østen kl. 13.00—14.30
21730 kc 13m-band.

Europa, N-Afrika
kl. 15.00—16.30
9590 kc 31m-band.

Europa, Afrika kl. 17.00—18.30
17795 kc 16m-band.

Midt-Østen kl. 19.00—20.30
21730 kc 13m-band.

Europa, Afrika kl. 21.00—22.30
15175 kc 19m-band.

Midt-Østen kl. 07.00—08.30
15175 kc 19m-band,
17795 kc 16m-band.



— Det hadde ikke vært å vente at de fiendtlige handlinger etter så mange år skulle stoppe momentant, svarer oberst Aabrek.

— Men den norske styrken har vært i kamphandlinger flere ganger.

— Vi har hittil hatt tre episoder hvor vi har besvart ilden. Dette har vært selvforsvar og har vært korrekt i følge vårt mandat.

Oberst Vigar Aabrek er dessuten overbevist om at FN-styrkenes tilstedeværelse har

Tjenesten for den norske FN-styrken har selvsagt ikke vært helt enkel. Og FN's oppgave i Syd-Libanon er vel også den vanskeligste oppgave organisasjonens fredsbevarende styrke noen gang har hatt.

— Hva er bataljonsjefen minst fornøyd med tjenestemessig?

— Vel, jeg er skuffet over den relativt store prosenten av ulovlig fravær blant soldatene. I det øyeblikk en soldat uteblir fra tjenesten, påfører han sine kamerater en belastning. Sol-

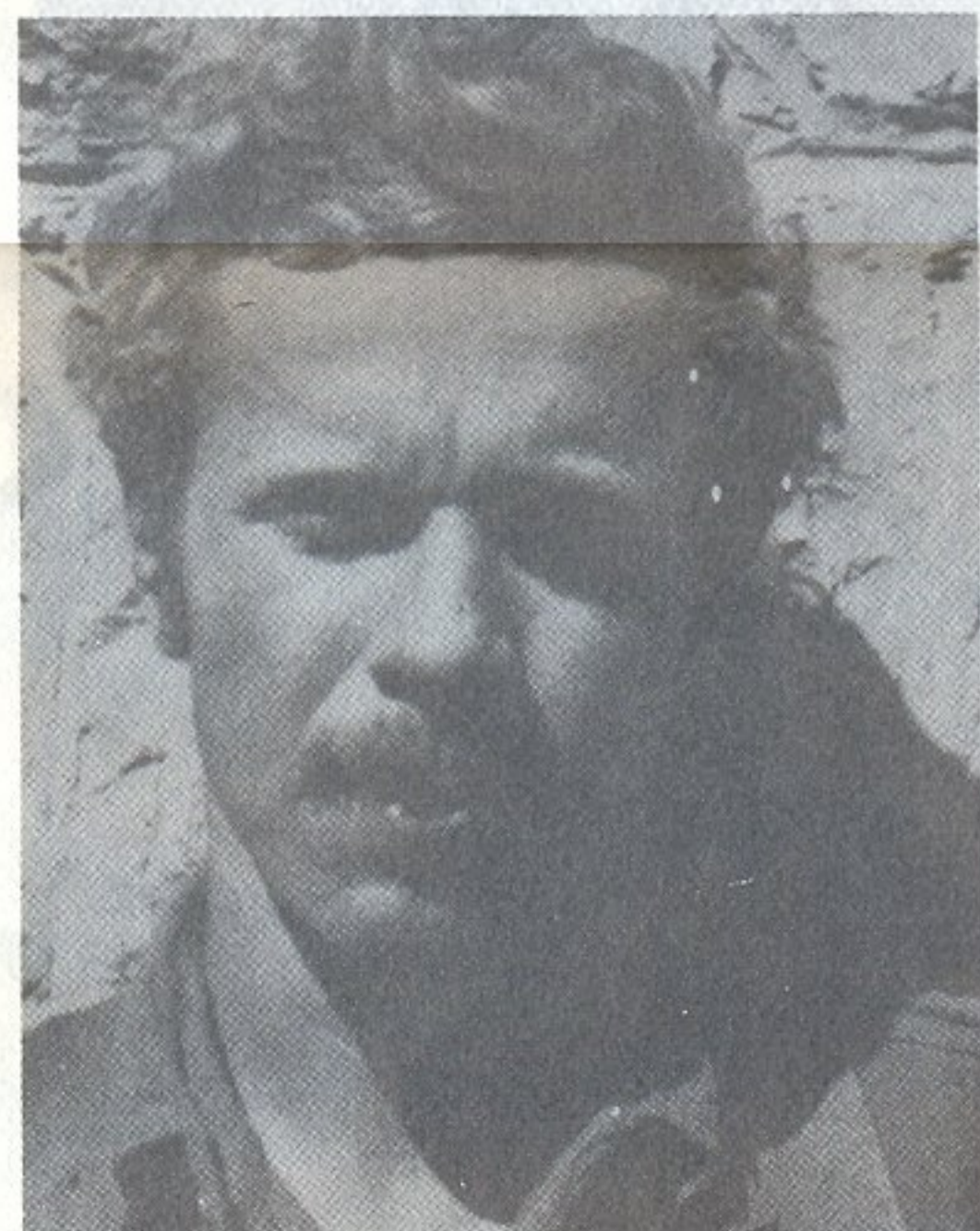
slik at UNIFILs stabsfunksjon skulle kunne utføres skikkelig.

— Oppsettingen av bataljonen var beregnet på at vi skulle kunne klare oss selv, ikke å måtte avgi folk til andre avdelinger.

Bataljonsjefen kan forøvrig opplyse at arbeidet med å legge mest mulig til rette for NORBATT II nå er i gang, og det vil bli gravd dreneringsgrøfter og støpt gulv til teltene. Det vil også bli færre leirer i det norskkontrollerte området. For vinteren er

Vi liker jobben vår

Hvordan har soldatene likt tjenesten i Syd-Libanon? Vi har spurt to av dem, Sigurd Forsberg fra Askim og Tom Roger Aasan fra Steinkjer, begge i Coy 3 l. tropp. De har begge opplevd litt av hvert i sin tjeneste, både å bli beskyttet og besvaret av skyting mot dem. — Og dere har kanskje hatt lyst til å ta første fly hjem noen ganger?



Tom Roger Aasane.

— Nei, protesterer begge to. — Det har aldri vært i våre tanker å si takk for oss. Til tross for at enkelte situasjoner har vært ubehagelige, har vi likt oss meget godt i tjenesten.

Sigurd Forsberg er til daglig ansatt ved Askim Gummivarefabrikk, mens Tom Roger Aasane er linjearbeider Nord-Trøndelag E-verk.

— Da vi meldte oss til tjeneste i vår fikk vi vite en del om tjenesten, sier Aasane. — Men det viste seg å være noe anderledes enn vi hadde tenkt oss. Jeg ville likevel ikke ha unnnvært denne tjenesten.

— Misfornøyd med noe?

— Ikke misfornøyd, svarer Forsberg. — Men enkelte velferdstiltak savner vi, dessuten skulle jeg ønske vi fikk bedre anledning til å komme ut og se mer av både Israel og Libanon. Bibelturen er forøvrig et kjempesint tiltak, synes jeg.

Begge er enige i at det av og til kunne bli vel mye vakt-tjeneste for gevärmennene, men de mener likevel å ha hatt stort utbytte av FN-tjenesten.

— Men sannelig er det vanskelige politiske forhold her, sier Aasane. — Det har ikke vært enkelt å sette seg inn i saker og ting om situasjonen her.

På spørsmål om de er fornøyde med risikotillegget, svarer de raskt at det er de ikke. Det kunne ha vært høyere, mener de. Men Sigurd Forsberg har likevel søkt om rekapitulering, bare i en annen jobb enn geværmann. Aasane vil hjem til jobben i E-verket.

— Jeg synes vi har gravd nok sandsekker nå, sier Aasane. — Det har blitt omkring 7000 sekker med sand i alt. Et slit, men vi trenger jo beskyttelse, ingen tvil o mdet.



Sigurd Forsberg.

— Mener dere at FN har en misjon i Syd-Libanon, eller er ikke dette en oppgave for en fredsbevarende styrke?

— Ingen bør være i tvil om at FN virkelig har en oppgave her, og at FNs tilstedeværelse er så absolutt nødvendig, sier Tom Roger Aasane til slutt, og taler sikkert på vegne av mange av soldatene.

FARLIG FRED



For de fleste av oss som nå er i Syd-Libanon er FN-tjenesten snart slutt. Hvor lenge FN-styrkene vil stå her nede er det vel ingen gitt å svare på, det kan bli en kort periode, det kan bli flere år. Mange vil kanskje hevde at vi intet har å gjøre i dette området, hvor situasjonen best kan karakteriseres med to ord: farlig fred. Men man kan likevel ikke hevde at FN ikke har noe å bestille i Syd-Libanon, det er altfor tidlig til å kunne trekke sikre slutninger om vår rolle i Midt-Østen. Det skal likevel ikke herske tvil om at FN har vært en bølgedemper på den spente situasjonen i Syd-Libanon, og det er derfor bare å håpe at vår tilstedeværelse vil ha positive virkninger både på kortere og lengere sikt.

En av våre oppgaver var å holde ro i området til den libanesiske regjering selv kunne sende regulære styrker hit. Det

skjedde den 31. Juli, da 600 soldater fra den libanesiske hær ankom. Men det som hendte i denne forbindelse, da de libanesiske soldater ble kraftig beskyttet fra falangiststillinger, fikk oss til å undres over den situasjon som oppsto. For de fleste av oss var hendelsene uforståelige. Er vi i det hele tatt i stand til å forstå det som skjer her nede? Vi har gjort et tappert forsøk på å vise forståelse, men den 31. juli fikk vårt forsøk på logisk tankegang om situasjonen en alvorlig brist. Men samtidig vil man anta at FN's oppgave i Syd-Libanon fikk en større betydning, og at vår tilstedeværelse er så absolutt nødvendig. Farlig fred, javel, det må vi akseptere. Vårt håp er at vår oppgave vil vise at det virkelig er behov for oss, og at vi kan oppfylle intensjonene med det som heter fredsbevarende tjeneste.

P.J.

Liv reddes

De store overskrifter ute i verden angående FN-tjenesten omhandler som oftest dramatiske krigshandlinger. Altfor sjelden kommer den humanitære innsats av FN-styrkene frem. Den aksjonen som her er omtalt ble så vidt nevnt i våre media hjemme, innsatsen som de forskjellige norske avdelingene utførte ble knapt nevnt. Helivingen, sanitetstroppen og pionertroppen var på plass kort tid etter mineulykken, og takket være deres raske innsats ble ett liv reddet.



Fenrik Peer Olav Eriksen fra Helivingen og löytnant Bjarne Kastnes fra sanitetstroppen var begge med på operasjonen.



Sanitetstroppen i aksjon på ulykkesstedet.



De to døde bæres ut av området etter ulykken den 17. juli. Sorgen var stor blant sivilbefolkningen da ulykken ble kjent.



Sivilpersonen på bildet står fortvilet og apatisk på ulykkesstedet mens sanitetsfolkene arbeider med den sårede.

Gode råd til NORBATT 2

Om ikke så lenge er NORBATT I ferdig med sin seks måneders tjeneste i Syd-Libanon. Nye soldater ankommer i slutten av september, og vi har høstet erfaringer som kan være gode å gi fra seg når avløsningen kommer, mener bataljonslege Erik Fjeld. — Det absolutt viktigste er hygien, sier han. — Den må være perfekt allerede fra første dag her nede. Vi har også hatt diverse sykdomstilfeller som følge av dårlig hygiene, det er nok bare å nevne diare og dysenteri. Det er også oppdaget tilfeller av smittsom gulsott i en annen bataljon, og slik sykdom kan overføres bl.a. gjennom drikkevannet.

— Og hvor mye skal vi egentlig drikke for å kompensere væsketapet i kroppen?

— På en moderat varm dag holder det med tre-fire liter, men når det er som varmest kan man komme opp i 10 liter for å kompensere. Fukt og grønnsaker må dessuten ligge 15 minutter i klorvann før de spises.

I enkelte aviser hjemme er det hevdet at kjønnsykdommer har florerert blant de norske FN-soldatene, men dette medfører ikke riktighet.

— Det har ikke vært flere tilfeller av kjønnsykdommer her enn man kunne forvente i en lignende situasjon hjemme. Og spør man om et godt råd mot dette,



Bataljonslegen, major Erik Fjeld, sier at nordmennene har klart den intense heten godt.

Bataljonslegen sier at den personlige hygiene må være mer omhyggelig enn vi er vant til hjemmefra. Kroppsvask eller dusj må foretas minst en gang om dagen, og aller helst bør man trekke i renvasket uniform hver dag, noe som kanskje ikke er så helt enkelt for de fleste. Strømper og undertøy må skiftes hver dag, og man må aldri drikke vann som ikke er positivt klarert for drikking. Dette er ting som de fleste av den nåværende kontingent vet, men det er likevel så viktig at det ikke kan gjentas for ofte.

vil jeg si at det beste middel er å avholde seg fra intim kontakt med kvinner. Klarer man ikke det, bør man i alle fall benytte preventivmiddel.

— Hva med bruk av alkohol?

— I den tiden man er utsatt for væsketap p.g.a. sterk hete, skal man være meget varsom med å innta alkohol, da dette kan være direkte farlig. Men den største faren er mangel på egenkontroll, samt at det i et mannfolk miljø som her nede kan bli for lett å innta alkohol daglig. Hvis man har problemer med alkohol hjemme, bør man ikke dra til Syd-

Libanon!

— Har vi hatt psykiatiske problemer den tiden vi har tjenestegjort her?

— Ja, en del tilfeller har det vært, blant annet nerveproblemer. Har man slike problemer hjemme, skal man ikke tro at det vil bedre seg her nede. Tjenesten i Syd-Libanon har også medført det vi kan kalle stridsreaksjoner, et ganske nytt fenomen for vår del. Men noen dagers hvile og støtte har gitt gode resultater.

— Er det mange farlige dyr i Libanon?

— Dette har det vært snakket en del om hjemme, det vet vi. Det farligste dyret her er nok slangen som går under navnet palestinian whiper, men heldigvis er ingen bitt av denne.

Vi har også hatt en del skorpionbitt, men bortsett fra ubehag ved selve stikket, har det ikke vært større reaksjoner enn ved et hvepsestikk.

Sier bataljonslege Erik Fjeld, og håper at den erfaring man har fått under den første perioden i Syd-Libanon, vil komme godt med hos de nye mannskapene.



Ta det helt rolig!

Hvordan klarer et menneske fra snegulfsen i nord den intense varmen i Syd-Libanon? Det er mang en soldat som har mumlet stygge ord mens varmen var på det verste i sommer, og spesielt i den perioden hvor dusjmulighetene var svært dårlige. Svetten drev og kroppen smertet, man lengtet bare tilbake til sne og regn og kjøligere tider.

— Det er klart at overgangen fra Norge til Syd-Libanon var voldsom, sier bataljonslegen, major Erik Fjeld. — Slik varme var det få av oss som var vant til, og man svettet følgelig sterkt. I begynnelsen var svetten svært saltholdig, men saltmengden i svetten avtok etter hvert som kroppen vennet seg til varmen. Væskemangel var selvsagt også en følge av dette, man var nemlig ikke vant til å drikke slike store mengder for å kompensere dette tapet, og man følte seg derfor slapp og utilpass.

Erik Fjeld forteller videre at man på en måte lærer kroppen å være økonomisk med ressurser, dette er noe som trer naturlig i kraft etter en tid. — Har mange vært direkte plaget

av varmen?

— Vi har hatt noen tilfeller av heteslag, som vi har behandlet. — Gi oss et godt råd når det gjelder varmen og hvordan vi best skal unngå diverse lidelser på grunn av heten. — Man skal aldri gjøre ting raskt, og man skal bevege seg langsomt!

Dette var sannelig gode ord! Ta det med ro og slapp av. Nå skal man ikke ta legens ord og gå til nærmeste overordnede og si at han ikke skal mase. Da tror vi bataljonslegen vil få en del bråk med sine befalskolleger i operative stillinger.

— Kan man pådra seg skader p.g.a. varmen?

— For unge, friske nordboere skulle ikke heten bety noe særlig, men for mennesker med dårlig hjerte vil en slik intens hete vi har hatt kunne medføre hjertesvikt.

Det er målt opptil 47 grader i skyggen her nede, men bortsett fra at man har avgitt personlige uttalelser om varmen, har nordmennene stort sett klart seg bra, selv om savnet av sne og duskregn av og til har vært stort.

Stor reiselyst i bataljonen



**Korporal Jan Arild Hjelle
bestyrer Dovre Reisebyrå.**

Korporal Jan Arild Hjelle fra Farsund kom direkte fra reisebyrå i Båtsfjord til FN-bataljonens eget reisebyrå i Ebel es Saqi, et byrå som Hjelle selv har bygget opp og som stadig kommer med utvidede ferietilbud til de norske FN-soldatene. Og korporal Hjelle har også søkt om rekapitulering for neste kontingent.

Reisevirksomheten i bataljonen har vært meget stor, og når dette leses har i alt omkring 400 soldater benyttet seg av Dovre Reisebyrå.

— Og bortsett fra turer til Norge, hvor har soldatene reist? — Mange har dratt til Rhodos, hvor vi kan tilby en ukes opphold på meget bra hotell for 1375 kroner, reise inkludert. To mann har også dratt til USA på ferie. Dit er prisen ca 6000 kroner tur-retur, men i september vil prisene falle sterkt på disse turene.

Korporal Hjelle forteller videre at Cairo har vært et populært feriemål, og selvsagt også Israel.

— Når vintersesongen begynner vil jeg anbefale Eilat i Israel som feriested. Da er temperaturen noe behageligere,

og på 4-stjerners hotell er prisen ca 1100 kroner for to personer i en uke.

Dovre Reisebyrå i Ebel es Saqi har også tatt seg av de såkalte hustruturer ved å bestille billetter og opphold og så sende billettene hjem til vedkommende som skulle reise, slik at de hjemme faktisk ikke behövde å gjøre annet enn å gå på flyet, vel vitende om at alt var klappet og klart.

— Men vi har hatt et stort problem i denne tjenesten, forteller Hjelle. — Og det har vært med folk som ikke har møtt opp på flyplassen i Tel Aviv når flyet skulle gå. De har rett og slett gitt blåffen, og som en følge av dette var det fare for at det reisebyrået vi benytter ville komme i vanry hos flyselskapet. Det har også vært en del problemer med overbooking, slik at enkelte soldater har måttet vente ekstra lenge i Kjøbenhavn før de kom seg videre.

Men korporal Jan Arild Hjelle kan forsikre at Dovre Reisebyrå nå har skaffet seg meget god erfaring i den tiden det har vært i virksomhet, og at reisetilbudet stadig blir utvidet.

40 miner og 400 granater

Vi har tidligere omtalt minetjenesten i FN-bataljonen, men det er all grunn til å ta opp saken igjen, da området så langt i fra kan karakteriseres som trygt og minefritt. Det er vår mineekspert, major Leif Andersen, som gjerne vil fremheve dette. Fortsatt er minefaren tilstede, og det manes til forsiktighet.

Minekommandoen ble etablert 1. april da bataljonen rykket inn i sitt område. Minekommandoen har i disse månedene bestått av to offiserer og 21 menige og korporaler, og major Andersen er meget fornøyd med den tjenesten disse har utført.

— Ja, minedisiplinen har vært ypperlig, sier han. — Vår oppgave har vært å rydde områder for sprenglegemar, ødelegge alle miner, klarere veier og fjerne etterlatenskaper av ammunisjon og blindgjengere.

— Og dere har hatt nok å gjøre?

— Faktisk har vi hatt mer å gjøre enn vi opprinnelig hadde ventet, svarer major Andersen. I alt har vi funnet mer enn 40 miner, 400 granater og mer enn 4000 forskjellige ammunisjons typer. 520 brannrør er oppdaget samt en del sprengstoff og minefeller.

Ved to tilfeller er det lagt ut minefeller i det norskkontrollerte området, to miner i vei-

banen og to PVRK-granater beregnet mot kjøretøy. Ved begge tilfeller ble fellene ødelagt uten at noen ble skadet.

Pi-troppen har forøvrig ydet en enorm hjelp til sivilbefolkningen i området, blant annet ved å føre vann frem til landsbyene.

En av de vanskeligste oppgavene Pi-troppen har hatt den senere tiden var rydding av minefeltet i dælen bakenfor Ebel es Saqi, der seks sivilpersoner gikk inn i et nytt minefelt. To ble drept og en hardt såret. Veien de gikk på var blitt minelagt noe tidligere, og minene lå meget tett. For å få sanitetsfolkene inn i området, måtte et stykke av veien klareres hurtigst mulig, noe Pi-troppen sørget for.

Major Leif Andersen vil også komme med en advarsel til soldatene:

— Ingen må ta vare på brannrør, ammunisjon eller lignende som souvenirer, sier han. — Kommer man over slike ting, skal de straks leveres til en befalingsmann. Og forsøk for all del ikke å ta med slike souvenirer på flyet hjem! Man skal heller ikke gjøre opp ild uten dørs før området er klarert, det kan være direkte livsfarlig.

Det er i allefall sikkert at minegjengen har hatt mer enn nok å gjøre den tiden de har vært her.





TAKK FOR OSS

Dette er siste nummer av Blue Beret i denne kontingent, og redaktören vil takke for seg og takke for den interesse som er vist for avisen. Hvilken form for informasjon den neste presse-offiser vil benytte, er uvisst.

Som man ser, er dette en tykk avis, med alle numre fra 1 til 6. Dette er en service overfor soldatene, slik at alle kan få hvert sitt eksemplar av alle avisene. Dette nummeret er trykket i 1000 eksemplarer.

Samlenummeret av Blue Beret vil forövrig bli solgt på Härens utstilling på Akershus i tiden 24.-27. august, hvor også FN skal ha en utstilling.



Musefelle

Det advares mot å nærme seg paymasters private boligkvarter, da han der har satt opp en livsfarlig musefelle på størrelse med Rådhuset i Oslo. Musefella, som hittil ikke har fungert skikkelig, er plassert rett innenfor paymasters soveromdør, og besökende må fare aktsomt frem om de har tenkt seg på besök. Når dette skrives har tre mann fått bena i klemme i musefella, og paymaster har gått i foreløpig dekning. Paymaster brukte syv timer på å konstruere og bygge den helvetsmaskinen han selv kaller en koselig röyskattfelle. Ideen til fella har han bragt med seg fra guttedagene, men det spørres om ikke enkelte tekniske funksjonsdetaljer har falt ut i de 49 årene som er gått siden verden ble kjent med paymaster. En lekker ostebit eller kjøttbit blir daglig hengt opp, men hittil har musene klart å röske til seg åttet uten at fella smikker igjen. Fella er bygget etter fallsystemet, der en lem skal falle ned over musa når den river i åttet. Oppå lemmer er det plasert en sten på et halvt tonn, men den har som nevnt hittil ikke virket tilfredsstillende. Vi ønsker både mus og paymaster et langt og lykkelig liv...



STORSALG. Kantine og PX'en i Ebel es Saqi har storsalg for tiden, og kaptein Erling Strömvolld, vår kantineoffiser, forteller at det en dag i løpet av to timer ble solgt varer for 15.000 dollar, så det er tydelig at guttene har penger. Ellers har det enkelte dager vært solgt varer for nærmere 20.000 dollar — over 100.000 kroner! De mest populære artikler er fotoutstyr, radio og klokker, forteller de to på bildet, John Elvrum til venstre og Jan Egil Johnsen.



NIJMEGEN-MARSJEN. 26 FN-soldater fra den norske bataljonen deltok i år i Nijmegen-marsjen i Holland, og bare to av disse hadde tidligere gått marsjen. Under ledelse av lt. Nils Örum kom alle velberget gjennom löypa, til tross for at troppen hadde hatt minimal trening. Dette bildet er tatt under marsjen og viser den norske troppen med Örum i spissen.



LÄREVILLIGE. Hadde vi ikke selv hört det, ville vi ikke trodd at disse to guttene fra Ebel es Saqi, Ziad Nagra (t.v.) og Maher Toma, nettopp hadde lärt å snakke engelsk. Men faktum er at de to guttene begynte sin engelskundervisning bare to timer før dette bildet ble tatt, og läroeren er leirmesteren, fenrik Tore Jensen (den lyse mannen i midten). Allerede etter to timers undervisning kunne guttene före en brukbar samtale på engelsk. Very good, indeed!

KAPITALVARER.

På enkelte varesorter er det lang ventetid, spesielt gjelder dette fotoutstyr. Men alt som er bestilt vil bli levert så snart det er ankommet. Det vil også bli enklere å få tak i fotoutstyr som Cannon, Nikon og Olympus.

NYE VARER.

I PX'en kan en nå få kjøpt JVC radio/kassett/tv, JVC med radio/tv, JVC radio med/uten stereo og diverse annet radiomateriell. Nye prislistor for kapitalvarer vil bli revidert og sendt ut, om de ikke allerede er sendt ut.

KANTINESTAB.

Kantinestaben er den senere tiden forsterket, noe man håper kan medföre bedre service, og man regner med at alle vil kunne kjøpe det de har planlagt för hjemreisen. Og ha tålmodighet med kantinefolket, de gör så godt de kan og må bare vente på at Haifa kan effektuere bestillingene.

ÅPNINGSTIDER.

Kantinens hovedutsalg er åpent som fölgende: Mandag-lördag 9-11.30 og 15-16.30. Söndag stengt.

BRYLLUPSBLIDER. Roger Skjelmoen, som giftet seg i TO i sommer, er interessert i flest mulig bilder fra den store begivenhet. De som måtte ha noen bilder til overs, kan kontakte brudgommen, som er i Coy 3.

INNSAMLING. Det er nå satt i gang innsamling i bataljonen til inntekt för Ungdommens Röde Korscenteret "Merket". Dette er et senter för eldre mennesker. Innsamlingsmaterieill ventes fra Norge og vil bli fordelt til kompaniene. Korporal Thomassen i stabskompaniet er ansvarlig för innsamlingen til "Merket" i Valdres, og han oppfordrer alle til å gi en skjerv.

HJEMREISEN.

Den förste norske FN-kontingentens dimisjon er för tiden under planlegging, og det synes nå klart at de förste vil kunne reise hjem den 25. september. Det vil daglig rotöre 120 mann via Beirut, og transporten vil gå med sivile passasjerfly. I motsetning til Hercules-transport blir det garantert bevertning ombord. Men för FN's mandat i Midt-Östen er avgjört den 18. september er dimisjonsplanene noe usikre.

KANTINEN.

Öl og mineralvann fra Norge vil bli en del av varelageret på kantine, og en del av dette vil bli kjørt direkte ut til kompaniene og lagret der.



REDAKSJON:
Lt. Per Jevne
Korp. John Elvrum